

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Eucharistia III. quoad vsum & ritum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

illi, vel famuli, domi suæ viuentes non communicent, quando tenentur. Et prædicti qui aliena cura gubernantur, & eorum monitionem expectant non peccant, donec moneantur, quamuis curam eorum gerentes peccent monendo tardius quam par est. n. 57.

Peccat mort. monachus sancti Benedicti qui non communicat semel in mensis. Idem de Moniali cuiuscumque ordinis. Ibidem. §. 13. In Nouo num. 59.

Potest ob aliquam causam Eucharistia denegari damnatis ad mortem. Aliquando enim expedit, vt non differatur executio sententia. cap. 25. num. 23. vt dicitur. tit. Iudex.

E V C H A R I S T I A I I I

Quo ad usum & ritum.

A C O N S I L I V M est non communicare statim post confessionem longi temporis. cap. 21. num. 41.

Peccat mortaliter qui communicat credens, vel credere debens, se esse in peccato mortali. cap. 21. num. 46.

Debet autem id credere, qui id ignorat ex ignorantia affectata, imò & crassa: scilicet de illo, qui adhibita diligentia nullius culpæ mortalis conscius est, siue ignorantia sit iuris, siue

EVCHARISTIA. III. 227

sue facti. Sed vt quis rectè communicet, nõ
requiritur quòd sciat se esse in gratia Dei,
satis est id probabiliter credere. n. 47.

Peccat mort. qui habens copiam confes- **B**
soris communicat ante confessionem mor-
taliũ, quamuis sit contritus. n. 49. Imò qui
etiã disputando defenderet huiusmodi con-
trito licere sine confessione communicare,
peccaret mort. & esset excommunicatus. n.
10. Secus tamen de illo qui non habet copia
confessoris, quam non habet, qui non potest
sine scandalo confiteri, aut relinquere com-
munionẽ: sicut Sacerdos, qui inchoata missa
re cordatur alicuius peccati non confessi, aut
qui iam venit cum aliis, & paratus est ad cõ-
munionem, & recordatur alicuius peccati
mortalis, nec potest decenter ante commu-
nionem confiteri, nec abstinere à cõmunio-
ne sine nota, poterit tunc celebrare, vel com-
municare. Sed tenetur postea quàm citissi-
mè potuerit confiteri. c. 2. n. 8. Nouo nu. 10.
& cap. 21. nu. 49.

Peccat mort. qui cùm sit ex cõmunicatus, **C**
interdictus vel suspensus à communione,
communicat: nisi quãdo huiusmodi censura
essent nullæ, vel iniustæ, & secretò cõmuni-
cat, vel in terris vbi id ignoratur. c. 21. n. 48.

Qui intra vnum diem naturalem post ha-
bitam copulam carnalem, vel pollutionem
illicitam,

illicitam, si præmissa confessione, humiliter accedat ad Eucharistiam, non peccat. & multo magis procedit in eo qui absque culpa passus est pollutionem. cap. 21. num. 51.

Peccat mort. qui communicat post sumptionem cibi vel potus. n. 58. Non tamen impedit deglutire reliquias cibi diei præcedentis dentibus insertas; aut lauando os, aliquam guttam aquæ, vel particulam alterius rei, vel etiam gustando ius seu vinum tanquam saluam: nec impedit sumere cibum, parum ante mediam noctem, quâuis postea nec dormiat nec digerat. n. 53. De celebrâte, vide Missa.

Infirmus sequentem diem commodè expectare non valens, potest etiam non ieiunare communicare. Sacerdos autem non ieiunans non potest celebrare, vt communicet infirmum non potentem expectare sequentem diem, nec etiam id potest ad vitandâ scandalum, quamuis accedat præceptum Superioris inferioris Papa. num. 53.

Non peccat Sacerdos qui non celebrat sed cõmunicâs, suscipit Eucharistiâ sine hostia, & super pelliceo. Peccat verò m. qui pluries quàm semel eodẽ die communicat. vide de celebrâte nisi in certis casibus. n. 54. Quod vide in hoc Comp. tit. Missa. 111. G.

Peccat mort. laicus, vel clericus, qui non celebrando communicat sub vtraque specie.

EVCHARISTIA. III. 229

Quocirca Concilium Trid. sess. 21. ca. 1. damnat sub anathemate, dicentē, *Christi fideles teneri praecepto diuino ad Communionem sub utraque specie, aut Ecclesiam errasse, statuendo, ut laicus, & clericus, non conficiens, sub specie tantum panis communicet.* Item. c. 3. & c. 4. definit, *haeticum esse qui dixerit totum & integrum Christum sub una tantum specie non sumi, aut Paruulos usu rationis carentes ad communionem obligari.* c. 21. n. 59.

Eucharistia potest ministrari infirmo alienato à iudicio mētis per phrenesim, vel aliās, qui antea signa contritionis ostendit, quāuis nō fuerit cōfessus per multos ann. c. 26. n. 27.

Frequenter communicare licitum est, & melius quā contrarium, idque de se, quamuis per aliquam circumstantiam posset fieri, ut contrarium sit melius per accidens. Et qui ex frequentatione sentit in se maioris deuotionis feruorem erga Deum, & reuerētiam erga hoc Sacramentum, debet illam frequentationem vlteriūse prosequi; sin minus, debet aliquandiu abstinere. n. 59.

EVCHARISTIA. IIII.

Quo ad Ministrum.

PECCAT mort. parochus, qui subdito publice, & tempore à iure statuto petenti

P 3

com